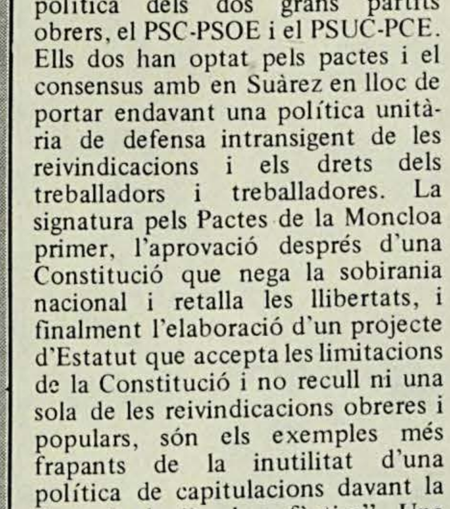
ies

ecisius

campanya electoral s'acosta
s de l'equador. L'ambient con-
tebi, tot i que a comarques la
cipació als mítings i actes elec-
s de divers tipues és relativa-
alta. Els dies que resten fins
Març son però els decisius.
mobilitzacions pels convenis,
at la "treva electoral" que al-
dirigents sindicals proposen,
nuen. Cal doncs fer el màxim
rç pera mobilitzar, per cridar
lt i ben fort que cal *guanyar*
nvenis per guanyar les eleccions
sta és la única política realista,
i útil per la clasee obrera.
rà socialistes i comunistes con-
n engrescats en una picabaralla
nomes afavoreix la UCD i la
, per comptes d'unir els esfor-
er vèncer Suárez. Endemés, la
concepció sobre la mateixa
nya no condueix a altre lloc
la pasivitat dels treballadors i
lladores, passivitat que s'enco-
als seus propis militants i que
el risc de véure's transformada
increment de l'abstencionisme
uerra en els comicis. Sense un
te de victòria, sense una alter-
real al govern de la burguesia,
molt difícil engrescar el con-
treballadors i treballadores a
bilització electoral. I això és
u perill que podem pagar molt
ts plegats. Quatre anys més de
de la UCD o de presència gu-
mental de la burgesia és un
nassa car.
doncs cercar una alternativa
de modificar aquesta situació.
lternativa d'unitat que ha estat
les lluites i que ho pot ser i ho
mbé al parlement. Una alter-
de l'esquerra obrera enfron-
ls pactes i al consens, que fa
col. laboració entre totes les
obreres el nord de la seva ac-
. Una alternativa que simbo-
el nostre partit, la LCR.
per aquest camí per on es po-
conseguir sortides reals a la
l'atur, per on, acabant amb la
unitat nacional" que presideix
sell Executiu de la Generalitat
Tarradellas, podem trencar el
de les "autonomies" atorga-
aconseguir la plena sobirania
al, un Estatut per a governar-
debó.
questa manera serem capaços
robar l'iniciativa i la voluntat
cer de la classe obrera i el po-
Catalunya. D'aquesta manera
roparem a la victoria.

Joan Font

LCR
IV internacional

demà

"unim nos i demà la Internacional serà el genere humà"

Nº. 39 Preu 5 Ptes. CATALUNYA, 15 de FEBRER

LLIGA COMUNISTA REVOLUCIONÀRIA (IV Internacional)

QUI ES ÚTIL A LES LLUITES SERÀ ÚTIL AL PARLAMENT

Vèncer la UCD es l'objectiu fonamental d'aquestes eleccions. El seu govern capitanejat per Suàrez és el responsable de la continuació de la crisi, l'agravament de l'atur i de la manca de drets sindicals a les empreses. La UCD, després de 20 mesos de govern ha fet tot el possible per retallar la llibertat negant-se a reconèixer la sobirania nacional i els drets de les dones i de la joventut. Ella assumeix també la responsabilitat del creixement de l'extrema dreta i del "golpisme", al mantenir intacte l'aparell repressiu heredat del franquisme i al mantenir a l'Exercit i a l'aparell de l'Estat grapats de franquistes i reaccionaris.

Sobre la base d'una política antiobrera i antipopular el govern de la UCD ha pres un seguit de mesures favorables al 100% als interessos de la patronal i la CEOE. *Es doncs l'hora d'acabar amb el govern Suàrez.*

Ni pactes, ni consens, l'esquerra obrera al Parlament

Sí, vèncer la UCD és possible com ho era a partir del 15-J. El fonamental de la força de la UCD i de la burgesia li ha estat regalada per la política dels dos grans partits obrers, el PSC-PSOE i el PSUC-PCE. Ells dos han optat pels pactes i el consensus amb en Suàrez en lloc de portar endavant una política unitària de defensa intransigent de les reivindicacions i els drets dels treballadors i treballadores. La signatura pels Pactes de la Moncloa primer, l'aprovació després d'una Constitució que nega la sobirania nacional i retalla les llibertats, i finalment l'elaboració d'un projecte d'Estatut que accepta les limitacions de la Constitució i no recull ni una sola de les reivindicacions obreres i populars, són els exemples més frapants de la inutilitat d'una política de capitulacions davant la dreta i els "poders fàctics". Una política que, a Catalunya l'hi ha regalat a Tarradellas la iniciativa, llençant per la finestra del consens la majoria que el PSC i el PSUC varen aconseguir el 15-J.

Cal canviar de política, trencant amb els pactes i el consens; cal que l'esquerra obrera sigui al Parlament per impulsar un camí d'unitat de les forces dels treballadors que ens retorni la iniciativa.

Qui es útil a les lluites serà util al Parlament

Molta gent es pregunta sobre la utilitat del vot a la LCR. A una alternativa que encara no entra al cercle restringit de les formacions majoritàries. Algunes persones opinen que això seria semblant a llençar el vot, a un vot inútil. *Aquestes opinions no són certes.* Per a nosaltres no existeix cap mena de muralla entre les lluites quotidianes i la intervenció al parlament o als Ajuntaments. Una i altra qüestió són absolutament complementàries. I si la nostra presència i el nostre treball dins dels dos grans sindicats, CC.OO. i UGT, ha estat i és útil per la unitat de la classe obrera, per trobar sortides a les lluites favorables als treballadors i treballadores; si el nostre treball en el moviment feminista és també rentable per la lluita contra l'opressió de les dones, si la nostra intervenció a les AA.VV. i a les organitzacions ciutadanes és també eficaç per a defensar els interessos populars, també la nostra presència al Parlament serà útil. Util, en primer lloc, per cridar ben fort a les orelles de les direccions del PSC i del PSUC que cal canviar l'actitud, que cal assumir la batalla contra la UCD i la dreta sense falses conciliacions. Util per a cercar la via de la unitat de totes les forces obreres en l'acció comuna per les nostres reivindicacions.

Defensar l'alternativa de la LCR és lluitar per la unitat obrera

- Cal una acció enèrgica contra l'atur i per defensar el poder adquisitiu dels nostres sous: *40 hores a tots els rams immediatament, cap discriminació en el treball per les dones i la joventut. Treball per tothom, especialment per les dones i la joventut: nacionalització total de les empreses amb participació de l'INI* (SEAT, etc.) i *incautació sense indemnització de les empreses en crisi. Pla estatal d'obres públiques* per a construir serveis i equipaments col.lectius. Derogació immediata del decret-llei dels "topes".
- Si la Constitució retalla i limita les llibertats i els drets, *cal canviar-la ja ara* sobretot, *cal un divorci gratuit*, només amb la petició d'una de les parts i garantint l'Estat els mitjans materials per les dones i les criatures. *Anticonceptius i avortament lliures i gratuits, a càrrec de la seguretat social* a demanda de la dona. Garantia dels drets de la joventut i de les criatures: *abolició de la patria potestat.* Creació de serveis col.lectius (bogaderies, guarderies, centres de joventut, etc.).
- Per l'ampliació de totes les llibertats i la depuració dels "golpistes". Com que sabem al servei de quí esta la Monarquia, nosaltres no abandonem la *lluita per la República.* Cal també plantejar *l'abolició de tota la legislació dita "antiterrorista"* i aixecar la senyera de la solidaritat amb Euskadi. Per tal d'impedir noves "galaxias" cal *depurar completament l'Exèrcit, la policia i l'aparell de l'estat de feixistes i "golpistes".* Cal també assumir la necessitat d'un *front únic contra l'escalada feixista.*
- Per aconseguir la plena sobirania nacional del poble de Catalunya i el dret a l'autodeterminació lluitem per *un Estatut per a governar-nos* plenament i capaç de posibilitar una política al servei dels treballadors. *Per un Consell Executiu format pel PSC i el PSUC;* sense consensus amb en Suàrez ni pactes amb en Pujol.
- Per la defensa de la unitat dels treballadors, particularment de la unitat d'acció de les centrals sindicals. Cap col.laboració guvernamental amb la UCD: *el govern ha de ser socialista i no burgès,* basat en l'aliança entre el PSOE i el PCE, *un govern d'unitat obrera.*

PER TOT AIXÒ, PER PORTAR L'ESQUERRA OBRERA AL PARLAMENT,

VOTA LCR

Febrer de 1979.

Candidatura de unidad obrera en L'Hospitalet

Després d'un procés de discussions, la LCR, OC(BR), BCT i PSAN hem arribat a un acord per a formar una "candidatura d'unitat obrera" cara a les properes eleccions municipals a la ciutat que, com tots sabreu, és la segona de Catalunya pel que fa al nombre d'habitants. El MCC fou convidat des del començament però s'ha estimat més d'anar en solitari "per coherència política". Després d'una discussió sobre la base programàtica i sobre els mètodes tàctics, va posar una condició "sine qua non" que no era més que una sortida honorable per a la ruptura d'un bloc que ajunta tota l'esquerra no reformista de l'Hospitalet: MCC pretenia el primer i el quart llocs de la llista, malgrat que no té una implantació superior a la de qualsevol dels altres grups presents.

La "candidatura d'unitat obrera", doncs, ha quedat encapçalada per en José Gutiérrez Alvarez, de la LCR; Vicent Ventura de l'OC(BR) en segon lloc, conegut en l'àmbit de CC.OO. Tercer lloc és per Ribas, del BCT i també conegut a CC.OO. El quart i el cinquè llocs l'ocupen companys del PSAN, resultat motivat perque fou la condició de la seva acceptació d'un quart lloc que els demés partits consideraven lògic, però no pas ells. Hi hagué docs conflictes, però finalment es va imposar la voluntat unitària. Dins la candidatura i al voltant dels comités de recolzament, s'han decantat un seguit d'independents prou reconeguts en els sindicats i en els barris.

El punt de programa no va suposar cap obstacle. La LCR va presentar un esborrany "principista" els trets més generals del qual serien: necessitat de vèncer la dreta, posta en peu d'un pla d'urgència de solucions concretes per la ciutat, crida a la lluita i la participació en els problemes ciutadans per part del moviment obrer, un pla de solucions pels sectors marginats (dones, parats, pensionistes, minusvàlits, etc.), per un Ajuntament al servei dels treballadors, democràtic i sota control de la població.

Ara es tracta de vestir aquest esquelet i portar a terme un desenvolupament ampli del programa en tots els ordres, partint dels avenços ja fets pel moviment real i amb mires de presentar alternatives per les quals es treballarà ja des del mateix Ajuntament, ja des de la base. En aquest desenvolupament s'espera una forta participació dels independents.

Les possibilitats electorals són diverses. No falten il.lusions i hi ha gent que pensa que passaràn els cinc primers; uns altres menys optimistes pensen en un (o també en cap). Però hi ha una cosa de cert:

— Aquesta candidatura és producte d'un sector de les AA.VV. i sindicats que han destacat en totes les lluites de la ciutat i per l seva oposició a les actituds reformistes.

— Compta amb candidats força reconeguts en els seus centres de lluita i als barris, on són coneguts i apreciats des de fa anys.

— Pot presentar un programa concret i on la gent s'hi pot reconèixer.

— Mobilitzarà una gran força militant.

Tots coincidim en que aquesta candidatura ha estat facilitada per una experiència anterior bastant estimable i que pot ser l'aprofondiment en les reivindicacions i en la unitat de l'esquerra obrera cara al futur.

Corresponsal

Fusta, Suro i l'unificació del ram

Com és sabut els treballadors de la Fusta i el Suro de la "província" de Barcelona tenim plantejat ara un objectiu fonamental: *la unificació del ram*, que ara està dividit en 14 agrupacions difents, el que ens impedeix fer front a la patronal d'una manera eficaç. Els treballadors hem fet un bon plantejament de la lluita al situar primer l'objectiu de la unificació, per després negociar en millors condicions un conveni *unificat*

Com és lògic, la patronal està tenint una posició intransigent, doncs sap que amb un ram unificat se li podria fer front en millors condicions, més que amb l.actual divisió. La patronal ha deixat clar des del primer moment que només una forta pressió sindical la faria cedir.

Amb aquest objectiu de la unificació, el 24 de gener vem fer dues jores d'atur i una assemblea a la AISS. El dia 6 vem fer vaga de 24 hores, i una manifestació de l'AISS fins a "Fomento del Trabajo" per a fer entrega d'un escrit a la patronal per part de la Comissió Deliberadora. Tant el dia 24 com el dia 6 la participació dels treballadors fou total, parant gairebé el 100% de les empreses. La unitat i l'ànim es respiraven pels quatre costats a la manifestació del dia 6. Veritablement a la patronal se li van posar les coses molt costa amunt, degut a la gran unitat i decisió de lluita que tots varem demostrar.

Per què el conflicte col.lectiu?

En una situació com aquesta és incomprensible la dicisió de la Deliberadora de plantejar conflicte col.lectiu el dia 7 a Delegació de Treball.

En primer lloc, com especifica l'Art. 17-2 de la "Ley de Relaciones Laborales" de 4 de Març: "Cuando los trabajadores utilicen el procedimiento de Conflicto Colectivo de Trabajo no podrán ejercer el derecho de huelga". Això vol dir que la Comissió Deliberadora renuncia a plantejar cap altra acció d'atur. Ho sabia això la Deliberadora?. per si no, hi va haver companys a l'Assemblea Provincial de Delegats del dia 1 que ho van explicar clarament.

En segon lloc, aquesta mida suposa en la pràctica la petició de "laudo" doncs si no hi ha avenècia —com és segur— i segons l'Art. 25-b de la mateixa .Llei: "Si el conflicto se planteara para modificar las condiciones de trabajo. la Autoridad laboral dictará laudo de obligado cumplimiento, resolviendo sobre todas las cuestiones planteadas".

Es el "laudo" el que sembla que persegueix la Deliberadora, el que des del punt de vista sindical és demencial, fonamentalment per dues raons: Primer perque tots els sindicats de classe s'han oposat al procediment del "laudo" tipic del franquisme, y como consequencia en s hem oposta al projecte de Llei de Negociació col.lectiva, que el fovern d'UCD va enviar a les cortes i que entre altres mides incloja el "laudo" (existeixen forces declaracions de CC.OO. i UGT on d'una forma clara i rotunda es manifesten contra aquest procediment, per atemptar contra la llibertat sindical, sobretot en el terreny de la llibertat de negociacio col.lectiva sense ingerència de l'Estat i directametn entre empresaris i treballadors) Resulta doncs parado[...] que a la Fusta siguin justament [...] dirigents de CC.OO. i UGT q[...] composen la Deliberadora els q[...] estàn demanant el "laudo". Segó[...] el mateix plantejament és demenc[...] perque implica una frenada a la m[...]bilització començada, unic mi[...] d'aconseguir la desitjada i unificac[...] del ram. La unica explicació u[...]mica lògica es la que considera aqu[...]ta decisió de la Deliberadora c[...] motivada més per un plantejame[...] de "treva" electoral que pels inte[...]sos concrets del streballadors de [...] fusta y el suro. Amb aquesta deci[...] el conveni i la unificació s'ha sit[...] en un terreny veritablement difí[...] quedant ara dues sortides: la prim[...]ra, denunciar immediatament [...] "laudo" una vegada dictat i quals[...]vol que sigui el resultat, per a pod[...] així negociar el conveni.

Si dicta la unificació —cosa q[...] dubtem— no hi hauria cap problem[...] però, si al contrari —i és el més pr[...]bable— no reconeix la unificació [...] la delegació transmet l'expedient [...] la magistratura, tot el procès [...] complica força, retrasant-se l'ini[...] de la negociació en alguns mesos, situant-nos en el mateix punt d[...] començament.

La segona alternativa es la d'in[...]ciar la mobilització de nou, renu[...]ciant al plantejament de conflic[...] col.lectiu, mobilització que per for[...] tindria de no ser legal, degut a l'a[...]tuació de la DEliberadora. Entre [...]questes dues opcions —les dues di[...]cils— haurem de triar.

Roque Borr[...]

joves

Els soldats també són joves

El nostre lema "els joves volem parlar" no és, no pot ser tan sols una frase de cartell. Ha d'ésser una reivindicació a cada un dels llocs on ens trobem la joventut i la caserna és ara mateix "la llar" de quasi 300.000 soldats joves.

I mentres, uns que són molt patriòtics es dediquen a alabar les "bones maneres" i la "serenitat" del nostre "estimat exèrcit" (veieu Múgica a la tele); mentres, callen de forma vergonyosa la situació real de la tropa.

Nosaltres fem de la lluita contra aquesta injustícia, no només un punt de la nostra campanya electoral, sino que forma part de la nostra activitat diaria. Les nostres exigències són reals, siguin o no constitucionals.

- Volem la "mili" al lloc de residència.
- Reducció de la mili al periode d'aprenentatge.
- Dret de la dona a l'aprenentge de les armes.
- Drets democràtics pels soldats (sindicació, assemblea...).
- Salari al 100% durant els temps de mili.
- Dret a l'objecció de consciència sense limitacions.

Magdalena Mateo Pla
Candidata al Senat
per les JCR

DEFENSAR L'ALTERNATIVA DE LA LCR ES LLUITAR PER LA UNITAT OBRERA

COMPANY, COMPANYA, AMIGA, AMIC:

Per la campanya electoral de la LCR necesitem el teu ajut. Pots fer d'interventor/a o d'apoderat/da a les taules electorals, o pots col.laborar amb altres feines tècniques. Si ho pots i ho vols fer posat en contacte amb nosaltres, trucant al nº. de telèfon de Barcelona 301.71.37 o passa per la nostra seu central al carrer Trafalgar 10, 2on, 2a.

Comissió Electoral de la LCR

V. Kandinsky

"Tota obra d'art és filla del seu temps, moltes vegades és la mare dels nostres sentiments."
(V. Kandinsky)

Fá molt de temps que no hem pogut veure una exposició d'aquest pintor representant de les primeres avantguàrdies pictòriques del segle XX. Aquesta exposició, es organitzada per una galeria multinacional y multiespeculadora (Maeght), que té quasi totes les obres d'aquest pintor i per tant manipula com qualsevol altra mercaderia, les pintures a preus només asequibles a les butxaques del gran capital. Es doncs clara la contradicció que existeix entre l'art i el poble, a un primer terme; una frontera econòmica amb preus increibles; a un segon terme l'aspecte educatiu en la comprensió i formació del fenòmen de l'art.

Kandinsky neix a Moscú l'any 1866, els seus primers passos a la pintura el porten des de l'etapa de formació en que alterna la figuració acadèmica amb algunes incursions en l'expressionisme i fauvisme (Matisse).

Però és l'any 1910, quan realitzà els primers passos cap a la no figuració provoca l'esgarrifanca i l'espant entre els estúpids i acadèmics crítics. Es quan la Revolució d'octubre, porta a Kandinsky a les postures teòriques i espirituals que poden contribuir a l'alliberament del sentiment de l'home nou que prepara el socialisme. Es anomenat l'any 1918 membre del comissariat de cultura popular, i professor de l'escola de Belles Arts de Moscú, i a l'any 1919 director del museu de cultura pictòrica del govern dels soviets.

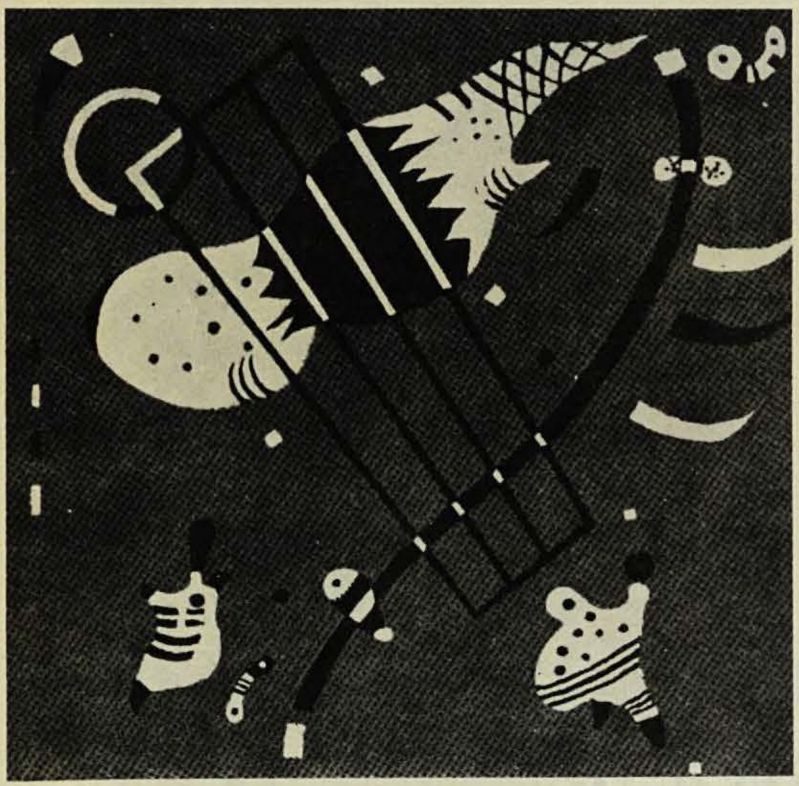
Quan la contrarrevolucció burocrática protagonitzada per Stalin el desenganya dels seus propòsits alliberadors de l'art, marxa a l'exili sent desposeït de tots els seus càrrecs, posteriorment ocupats per els dòcils pintors representants del "realisme socialista".

A l'any 1925 es queda a Alemanya i s'integra a la "Bauhaus", escola lliure per l'estudi dels mitjans de l'art contemporani. Però l'any 1933 aquesta escola ès clausurada pel govern nazi qualificant-la d'exponent de l'art degenerat i incubadora del "bolxevisme cultural". A 1937 són confiscades 57 obres d'en Kandinsky, per la dictadura nazi.

Desenganyat i trist, mor a França l'any 1944. Es important veure aquesta exposició, com a exponent de l'art del nostre segle.

La galeria que exposa aquesta obra està al carrer de Montcada, 25 molt aprop del museu Picasso.

RUBEN MEDRANO

guanyar els convenis guanyar les eleccions

Qui no lluita aracontra els topalls, al Parlament tampoc ho fara

L'actualitat laboral d'aquesta setmana ha estat determinada pels aturs de Banca, per la vaga d'Assegurances, per les accions de la Fusta, les negociacions del Comerç del Metall, i la discussió sobre el caràcter de la vaga dels treballadors de les fleques.

Tots aquests convenis estàn topant amb una possició intransigent de la patronal, que de cap manera està disposta a oferir l'augment del 16% que reivindiquen els treballadors, ni cap altra millora social.

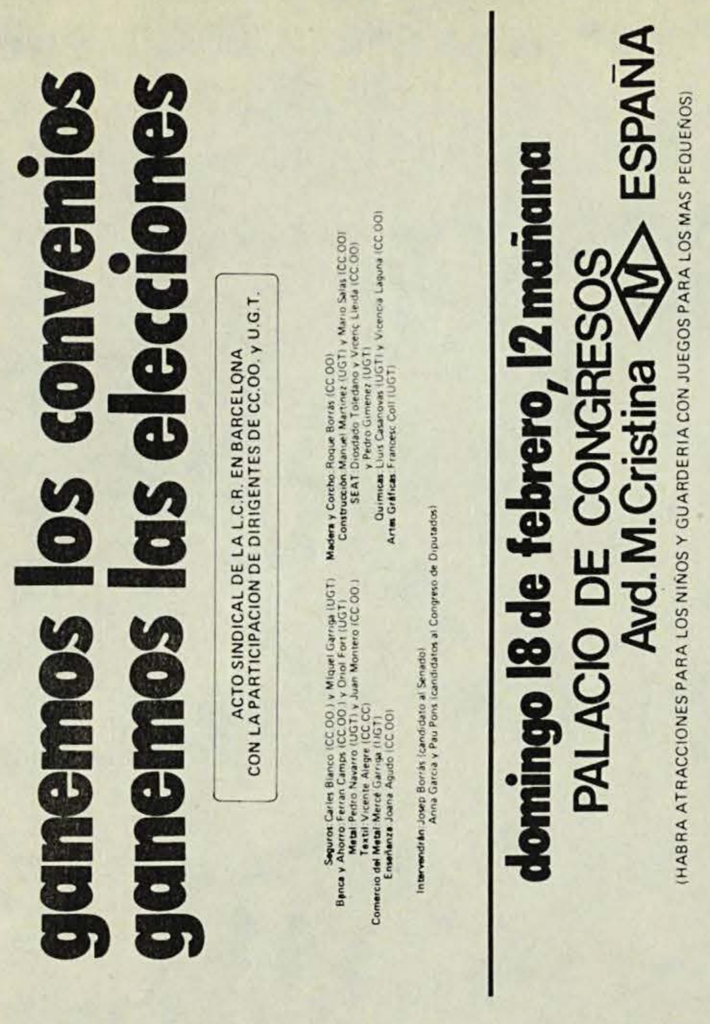
Ara és quan s'està comprovant el cul de sac que suposa l'estratègia de "Conveni a conveni" i "Ram per ram"; que tant el PSC a la UGT, com el PSUC a CC.OO. han imposat. Es una tàctica completament sense perspectives, una posició que ha conduït a una situació de bloqueíg de la negociació, que ha forçat el fracàs del conveni de SEAT... perquè els topalls es molt difícil que es trenquin a cada ram, sense una lluita coordinada. Perquè aquests partits sabien que només amb una mobilització general inter-rams hi hauria més possibilitats de canviar la correlació de forces a cada conveni.

Es pot afirmar ja, que per molt que el PSC i el PSUC ens anunciin a la seva propaganda electoral que defensaran els salaris es pura demagògia, el PSC i el PSUC són els responsables directes de que a Banca, Assegurances, la Fusta, etc, etc... estigui resultant tant difícil aconseguir bons convenis, amb la seva negativa a convocar mobilitzacions generals contra els topalls.

Pero no és només això; a Banca, per posar l'exemple més clar i que més s'està seguint per l'opinió pública, el PSUC es nega rotundament a que CC.OO. es planteji unes mínimes perspectives de mobilització per després de la negociació prevista el dia 15. La patronal no ha modificat substancialment la seva primera posició i ofereix de forma oficial 48.000 ptes. d'augment a canvi de la jornada partida. Es evident, com planteja la LCR, que si el dia 15 es va a la taula de negociació sense haver acordat una mobilització més contundent que la d'aquests dies, l'oferta de la patronal no variarà, per això el nostre partit planteja que s'acordi que la Comissió deliberadora convoqui la vaga a partir del 19 o 20; fer el contrari és situar als treballadors davant l'opció del "laudo" o l'oferta patronal. En aquest sentit la intervenció d'alguns dirigents del PSUC a l'assemblea de delegats de CC.OO. del dissabte dia 10 posava de manifest que estarien disposats a que CC.OO. posés a referèndum afirmativament la proposta "extraoficial" de la patronal, és a dir, 64.000 i jornada partida. Això, tot i en contra de l'opinió del reste de les centrals, i amb un risc evident de divisió del ram, com va passar al conveni de Telefónica.

Els treballadors i treballadores de tots els rams, s'han de qüestionar seriosament la seva opció de vot a les pròximes eleccions generals i municipals. Defensaran el PSUC i el PSC les reivindicacions del treballadors al futur Parlament, si avui no ho fan contra els topalls salarials del Govern de UCD?. Si aquests partits van signar al Pacte de la Moncloa, si ara no lluiten d'una manera conseqüent contra el topall salarial, TAMPOC HO FARAN DESPRES DE L'1 DE MARC. Per això mateix, la raó del vot dels treballadors a la LCR és la d'un VOT ÚTIL, útil per la lluita, perque avui la LCR en aquests convenis, igual que abans contra el Pacte de la Moncloa, està defensant la lluita contra els topalls, està proposant a CC.OO. i a UGT accions concretes que permetin desbloquejar la situació d'estancament de la negociació col.lectiva i així com l'actitud de la LCR està resultant eficaç per a la lluita unida dels treballadors i dels sindicats, tant eficaç serà demà si som presents al Parlament.

Josep BORRAS

ACTES I MITINGS DE LA LCR

Divendres dia 16:

- TARRAGONA, a les 19,30, Sala d'actes de "la Caixa". Parlaran: Francesc Gassó, Joaquim Berenguer, Mercè Balaguer, Lluís Zayas
- SEROS, a les 22 hores, Cinema Infantil. Parlarán: Joaquim Nieto, Lluisa Maeso, Elisenda Illamola. Cantarà: Miquel Sanxo.
- PALAMOS, a les 21 hores, Cinema infantil. Parlaràn: Grnacesc Tubau, Rosa Blanc, Joan Fradera, Roser Rius.
- SABADELL, 19,30 hores, CAN ORIACH, col.legi Kennedy.Parlaràn Lluis Casanovas, Artur Domingo.
- LA LLAGOSTA, a les 19 hores, Centre Cultural. Parlaràn: Bernardo Pérez, Josep Herreros, Mario Salas.
- L'HOSPITALET, a les 19,30 hs. PUBILLA CASES, C/Esteban Grau 33, parlaràn: Josep Borràs, Rosa Font, Josep Gutiérrez.

Dissabte dia 17:

- FIGUERES, 21 hores, Museu de l'Empordá. Parlaràn: Francesc Tubau Rosa Blanc, Roser Rius.
- TARREGA, a les 19 hores. Parlaràn: Joaquim Nieto, Lluisa Maeso, Joan Font, Elisenda Illamola. Cantaràn: Miquel Sanxo, Anna Beltràn.
- SANTA MARGARIDA DE MONTBUI (BARRAQUETA), a les 19 hores, col.legi Nou. Presentarà: Francisco Ortega. Parlaràn: Josep Borrás, Maite Turell.
- VILASSAR DE MAR, a les 19 h. Col.legi Nacional "Perez Sala". Parlaràn: Antoni Pons, Caterina Rubio, Neus Garcia.
- SANT BOI, a les 19 hores, CINC ROSES. Col.legi Nacional. Parlaràn: Roque Borrás, Antonio Gil, Francesc Coll (JCR).
- SANT BOI, a les 19 hores, CIUTAT COOPERATIVA. Col.legi Jose Ma. Ciurana. Parlaràn: Miquel Puig, Diosdado Toledano, Magdalena Mateo (JCR).
- RUBI, a les 19 hores, col.legi 25 anos de paz. Parlaràn: Miguel Molina Pau Pons, Maria Martínez, Silvestre Mateo (JCR).
- L'HOSPITALET, a les 19.30 hs. BELLVITGE. Parlaràn: Mario Salas, Rosa Font, Josep Gutiérrez, Joan Boada (JCR).
- SABADELL, a les 18 hores, barri del POBLE NOU. Parlaràn: Ma. del Carme Nieto, Cassimir García, Lluis Casanova.
- BADALONA, a les 19 hores, Col legi Fco. Franco. Parlaràn: Mario Salas, Jordi Dauder, Montserrat Cervera.

Diumenge dia 18:

- LLEIDA, a les 12 hores, Cooperativa Agrícola Pràctica. Parlaràn: Joaquim Nieto, Elisenda Illamola, Lluisa Maeso, Joan Font. Cantaràn Miquel Sanxo, Anna Beltràn.
- BALAGUER, 18 hores. Parlaràn: Joaquim Nieto, Lluisa Maeso, Joan Font, Elisenda Illamola. Cantaràn: Miquel Sanxo, Anna Beltràn.
- SABADELL, 11 hores, LA CREU DE BARBERA. Parlaràn: Tomàs Torrent, Anna Ma. Avellaneda, Juli Moltò.

Dimarts dia 20:

- VILADECANS, a les 19 hores, grup escolar "Doctor Ferró". Parlaràn: Montserrat Cervera, Fernando Palomo, Diosdado Toledano.

Dijous dia 22:

- CORNELLA, a les 19 hores, Casa de Cultura. Parlaràn: José Antonio Núñez, Lluisa Maeso, Miquel Garriga, un membre de les JCR.
- BARCELONA "El GUINARDO" Parlaràn: Joana Agudo, Salvador Montcada, Pedro Navarro.

Unes candidatures d'unitat, de clase per a vencer.

En aquest "DEMA" finalitzem la presentació de les candidatures de la LCR al Congrés dels Diputats per les quatre circunscripcions de Catalunya. En el proper número presentarem les nostres candidatures al Sentat.

TARRA GONA

3. **Mercè Balaguer Cebrià**, 24 anys, participa en el moviment estudiantil desde 1974. Membre activa del moviment feminista, participa en el "Bloc feminista" de Tarragona.
4. **Rosa Ma. Mach Farras**, 21 anys, es membre del Comite Nacional de Catalunya de les Joventuts Comunistes Revolucionàries, responsable del treball Dona. Afiliada a la FETE (UGT), es membre del col.lectiu de dones del seu sindicat.
5. **Carme Català Pinyol**, 24 anys. Treballadora de sanitat i membre de les CC.OO. del sector.

LLEIDA

3. **Carles Blanco de la Fuente**, 24 anys, treballador d'assegurances. Es secretari general de la federació de Catalunya de CC.OO. d'assegurances i membre de l'Executiva estatal del ram.

4. **Elisenda Illamola Codina**, 25 anys treballadora de Banca. Afiliada a CC.OO. Participa a les Jornades Catalanes de la Dona.

GIRONA

3. **Antoni Pons Calabuig**, 29 anys, professional de Banca. Afiliat a la UFT, intervé dins de moviments cívics i ciutadans tals com les AA.VV
4. **Joan Fradera Garriga**, 31 anys, economista i profesor de formació professional. Detingut vegades diverses durant el franquisme. Antic delegat del SDEUB a la Universitat de Barcelona.
5. **Fernando Allué Allué**, 29 anys, paleta, militant de CC.OO. des del 1971. Participa a las vagues de la Construcció dels anys 75, 76, 77 i 78. Detingut dues vagades per la seva participació a las lluites del ram.

dones

la campanya per l'avortament comença

Quan tingueu aquest "DEMÀ" a les mans, dones de molts països del món, especialment d'Europa i de l'Estat espanyol, estaràn arribant a Barcelona per a celebrar una trobada internacional per l'avortament, que serà la darrera abans de la Jornada de lluita per l'avortament del dia 31 de març.

El fet que aquesta trobada es realitzi al nostre país on l'avortament és encara tan ilegal com a l'època del franquisme, representa un acte de solidaritat de les dones d'arreu del mon, amb la lluita de les dones del nostre país per aconseguir aquest dret, que hauria de ser tan elemental: EL DRET DE LES DONES A CONTROLAR EL SEU PROPI COS.

Aquesta campanya comença a casa nostra, a Barcelona, una ciutat on la que les estadístiques ens diuen que el 27,10% de les dones que hi viuen se'ls hi ha practicat, al menys una vegada, un avortament. I aquí no hi compten les que ho han intentat elles mateixes, per manca d'informació, per por a la repressió, o per falta de medis econòmics per anar a Londres i a Paris...

Els eixos d'aquesta campanya, que ara vol sortir a la llum pública, són ben senzills i elementals: DRET DE LES DONES A L'AVORTAMENT I LA CONTRACEPCIÓ LLIURES I GRATUÏTS; NO A L'ESTERILITZACIÓ FORÇADA; LES DONES DECIDEIXEN SOBRE EL SEU COS.

La Coordinadora Feminista ha convocat tots els partits i sindicats obrers, a solidaritzar-se activament a aquesta campanya. Aquesta iniciativa del moviment de dones, ens sembla que només pot ser contestada d'una manera clara, activa i mobilitzadora. Els partits que es reclamen de la classe treballadora no poden silenciar el crit de milers de dones, tantes vegades ignorat, exigint el dret de disposar de la seva sexualitat, de poder ser mares d'una manera lliure i responsable. No poden quedar-se quiets i tranquils davant les darreres declaracions de la Conferència Espiscopal, sinó que s'han de comprometre a lluitar realment per aquest dret... i per tant seguir la iniciativa del moviment feminista, i no només a les eleccions, sinó cada dia fins aconseguir-ho entre totes i tots.

A més a més, a Catalunya i com tothom sap, a 1936 la lluita de les dones i de la classe treballadora, va aconseguir que la Generalitat promulgués la Llei Eugenèsica de l'avortament; que era una de les lleis més favorables a la dona de l'època. Això, la dictadura, el feixisme, també ens ho va arrebassar; i no era una conquesta petita i sense importància, afectava a la vida, a un dret de més de la meitat de la població. Recuperar-l'ho és urgent, és fonamental. Des d'ací ens hi comprometem amb totes les nostre forces.

Finalment volem unir-nos i cridar a la convocatòria de la Coordinadora Feminista diumenge 18, a la sala Villaroel a les 11 del matí, d'un acte sobre la situació de l'avortament a tot el món, i portar les conclussions i la veu d'aquest acte, als barris, als sindicats... Allà ens trobarem. Salutacions feministes.

Montserrat Cervera